

תקנות רישוי שירותי התעופה (הפחתה של סכום עיצום
כספי ופריסת תשלומים), תשע"א-2011(*)

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10א(ו) ו-23(א) לחוק רישוי שירותי
התעופה, תשכ"ג-1963 (להלן – החוק), בהסכמת שר המשפטים לפי סעיף
10א(ו) לחוק, ולפי הצעת רשות התעופה האזרחית לפי סעיף 23(א) לחוק,
אני מתקין תקנות אלה:

1. (א) המנהל רשאי להפחית למפר את סכום העיצום הכספי, אם
התקיימה אחת או יותר מהנסיבות שלהלן, עד השיעורים המנויים לצדן:

(1) המפר לא הפר כל הוראה מהוראות החוק או לפיו בחמש
שנים שקדמו להפרה – עד 25 אחוזים; לא הפר את אותה
הוראה בחמש שנים שקדמו להפרה – עד 10 אחוזים;

(2) המפר, עוד בטרם גילתה רשות התעופה האזרחית,
שהוקמה לפי חוק רשות התעופה האזרחית, תשס"ה-2005, את
ההפרה, הפסיק את ההפרה מיוזמתו ודיווח על ההפרה ועל
הפסקתה למנהל – עד 25 אחוזים;

(3) המפר הוא יחיד והמנהל שוכנע כי ההפרה נגרמה בשל
נסיבות אישיות המצדיקות הפחתה של העיצום הכספי, או
שהתקיימו נסיבות אישיות קשות המצדיקות שלא למצות את
הדין עם המפר – עד 25 אחוזים; המנהל יגיש אחת לשנה
ליועץ המשפטי לממשלה או למי שהוא יורה דין וחשבון על
השימוש בסמכות לפי פסקה זו והטעמים שבשלהם ניתנה
ההפחתה מכוח פסקה זו.

(ב) התקיימו לגבי מפר כמה נסיבות כאמור בתקנת משנה (א),
רשאי המנהל להפחית למפר מסכום העיצום הכספי את השיעורים המנויים
לצד אותן נסיבות במצטבר, ובלבד שסכום ההפחתות המצטבר לא יעלה על
50 אחוזים מסכום העיצום הכספי.

(ג) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על בעל רישיון או היתר
הפעלה שטרם מלאו שנתיים מהיום שבו קיבל לראשונה רישיון או היתר
הפעלה, לפי העניין.

(*) פורסמו ק"ת תשע"א מס' 7014 מיום 7.7.2011 עמ' 1158.

2. ביצע המפר מעשה אחד המהווה הפרה של כמה הוראות מהוראות החוק או לפיו, או לפי חוק הטיס, תשע"א-2011 – לא יטיל המנהל עיצום כספי יותר מפעם אחת בשל המעשה האמור.
- הפרות מרובות בשל אותו מעשה
3. הפר מפעיל ישראלי הוראה מהוראות לפי החוק המנויה בסעיף 10א(ב) עד (ד) לחוק, בהפעלת כלי טיס מחוץ לישראל, והוכח להנחת דעתו של המנהל כי המפר שילם תשלום כספי בהליכי אכיפה שנקטה כלפיו רשות מוסמכת במדינה זרה, בשל אותו מעשה, יחולו הוראות אלה:
- תשלום בשל הליכי אכיפה במדינה זרה
- (1) היה הסכום שהוכח תשלומו במדינה הזרה שווה לסכום העיצום הכספי שבכוונת המנהל להטיל על המפר בשל ההפרה, או גבוה ממנו – לא יוטל על המפר עיצום כספי לפי הוראות החוק;
- (2) היה הסכום שהוכח תשלומו במדינה הזרה נמוך מסכום העיצום הכספי שבכוונת המנהל להטיל על המפר בשל ההפרה – יופחת הסכום שהוכח תשלומו כאמור מסכום העיצום הכספי שיש בכוונת המנהל להטיל על המפר.
4. (א) המנהל רשאי, לפי בקשתו של מפר, להורות על פריסת תשלום עיצום כספי, בין אם החליט המנהל על הפחתת סכום העיצום הכספי לפי תקנות אלה ובין אם לאו.
- פריסת תשלום עיצום כספי
- (ב) הורה המנהל כאמור בתקנת משנה (א), לא יעלה מספר התשלומים על עשרה תשלומים חודשיים; לא שילם המפר תשלום חודשי במועדו, ישלם את העיצום הכספי כולו בפירעון מיידי.

כ"ד בסיוון תשע"א (26 ביוני 2011) ישראל כ"ץ
שר התחבורה והבטיחות בדרכים

(המשך בעמ' 799)